

Xavier Casassas Canals (La Seu d'Urgell, 1963), nascut a l'Alt Urgell sota la presència i vigilància de la serra del Cadí, dedica una bona part del seu viure a escriure. Escriu programes informàtics pera guanyar-se la vida, escriu articles i llibres acadèmics dedicats a temes islamològics, i escriu *Dirs*. El seu escriure té com a paisatges immediats Salzburg, la vall de Gastein i el Bodensee, encara que el paisatge de les seves paraules no té límits geogràfics, ni temporals.

Què són els dirs? Els dirs són petites espurnes de poesia i pensament. Encara que en la nostra època, tot ens empeny a tenir pressa i, doncs, es fa difícil aturar-se a escoltar, aturar-se a escoltar el que llegim, i els nostres ulls tendeixen a córrer i apressar-se saltant d'un mot a l'altre, d'una línia a l'altra sense acabar-les de pair, cal dir que aquests dirs s'han de llegir amb la calma pròpia del silenci. Deixant la distància escaient entre cada pregunta i cada resposta, deixant una distància prudent i escaient entre dir i dir.

-Digues, foll,
la rosa
del cor?

-No la rega
la sang;
viu de les arrels
de l'amor.

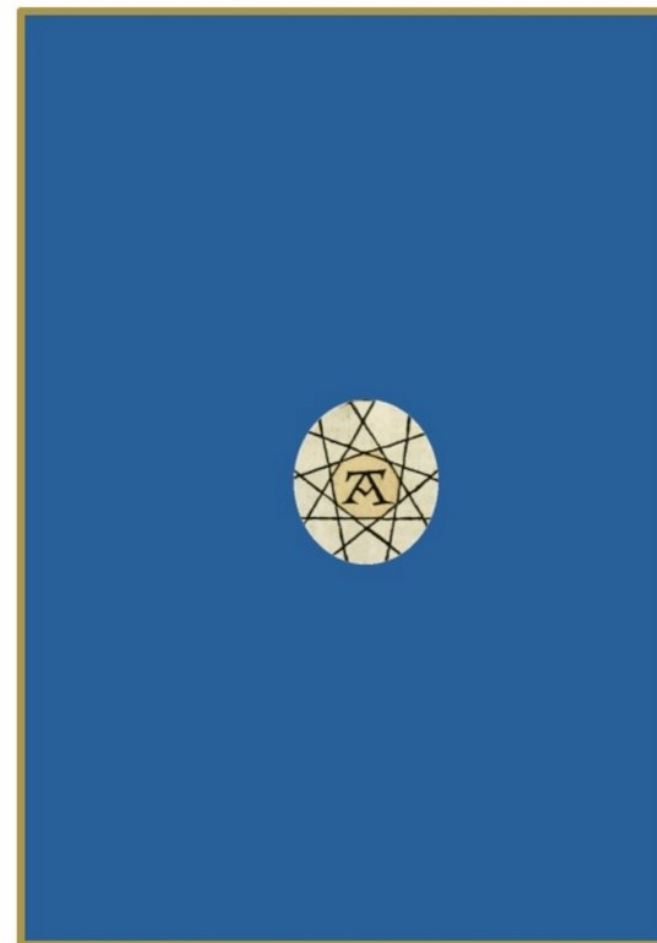
- Digues, foll,
camí
d'amor
llarg
o breu?

- Breu
quan es
desenfila,
llarg
quan l'anem
teixint.

-Digues, foll,
els misteris
de l'amor?

-El cor
n'és
la brúixola

Dirs VIII

(de *Foll* vuit)

Xavier Casassas Canals

Editorial Sunya

Dirš VIII
(De *Foll* vuit)

Xavier Casassas Canals

Dira VIII
(de *Foll* vuit)

Editorial Sunya
Barcelona

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia, per enregistrament o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

© Xavier Casassas Canals

© Editorial Sunya 2025

www.editorialsunya.com

info@editorialsunya.com

C/ Marquès de Barberà, 4

08001 Barcelona

ISBN: 979-13-990033-6-9

DL:

Imprès per: Media Printing, S.L.U.

Sant. Francesc Xavier, 41-43 - Local 1

08950 Esplugues de Llobregat

Barcelona

La imatge de la coberta del propi autor

2025

*A tots els ulls que vinguin a despertar,
regar i fer seus aquests dirs*

*Semblaven esfereïts
de sentir-se tan florits.*

Joan Maragall

*la correspondència, la simetria pròpia del
organisme vivent, la qual es manifesta bé en
els conceptes, o bé en les síl·labes i tons.*

Miquel Costa i Llobera

*e jo d'amor me trob així vençut
que dir no pusc quant so enamorat!
Amor. Amor, un hàbit m'he tallat
de vostre drap, vestint-me l'esperit:
en lo vestir ample molt l'he sentit
e fort estret quan sobre mi és posat.*

Ausiàs March

Aquests dirs s'han de llegir d'un en un. No són una allau. Són com gotes que cauen sobre la superfície del nostre llac interior, i ens hem d'aturar a escoltar, sentir i copsar com cadascuna d'elles mou l'aigua i produeix les seves ones.

Actualment, quan allaus incessants d'imatges, paraules i sons fan tot el possible per anul·lar la nostra capacitat de percebre, digerir i copsar la bellesa i el pensament, els dirs s'han de llegir i escoltar com si mai no haguéssim conegut la pressa. I, si pot ser, cada lector, fent-los seus, hauria d'esforçar-se per aprehendre i ampliar, des de la pròpia perspectiva, el sentit i el to de cada pregunta i cada resposta.

I

– Digues, foll,
mestre
de mestres?

– No parla
amb mots
parla
amb llavors.

II

– Digues, foll,
com puc dir
l'amor?

– Lligant
els teus llavis
a les arrels
del cor.

III

– Dignes, foll,
mar
d'amor?

– El cor
és el redós
de les perles,
els ulls
l'escuma
de la manifestació.

IV

– Dignes, foll,
l'home
nu?

– No està despullat
si l'amor
el vesteix.

V

– Dignes, foll,
els pensaments
del cor?

– Qui no pensa
amb el cor
és captiu
de les ombres.

VI

– Dignes, foll,
la mare
de la bellesa?

– No té arrels
i viu
en les seves
llavors.

VII

- Dignes, foll,
el parlar
més atraient?
- El que ens parla
amb els ulls
i s'escolta
amb el cor.

VIII

- Dignes, foll,
la claror
d'un bes?
- Pot fer esvair
totes les fosques
que ens tenen
atrapada l'ànima.

IX

– Dignes, foll,
l'ala
enamorada?

– La que ens fa
enlairar el vol
més enllà
de les ombres
del nostre cor.

X

– Dignes, foll,
la flama
més viva?

– Viu
i es nodreix
del tronc
més mort
i més sec.

XI

– Dignes, foll,
qui salva
el món?

– L'amor
de la llavor
deixant-se
emportar pel vent.

XII

– Dignes, foll,
notes
de llum?

– Les escolta
qui té
el cor clar.

XIII

– Dignes, foll,
l'amic
del mar?

– Vol ser
tot aigua
i deixar-se
abraçar
per l'escuma
de les ones
deleroses
d'immensitat.

XIV

– Dignes, foll,
la flor
dels ulls?

– La rega
i cuida
el jardiner
dels cors.

XV

– Digues, foll,
regar
sense aigua?

– Hi ha qui
rega
amb les flames
del cor.

XVI

– Digues, foll,
ulls
muts?

– Com el cor
cec,
no llueixen
i obren les portes
als deserts.

XVII

– Digues, foll,
unió
o separació?

– Separar-nos
de nosaltres
mateixos
per unir-nos
al que som.

XVIII

– Digues, foll,
l'amor
i el saber?

– No es poden
vendre
ni comprar
i ens enriqueixen
quan els donem

XIX

– Dignes, foll,
l'amor
dels nostres avis?

– La llavor
de la que som
relleu de vida.

XX

– Dignes, foll,
la velocitat
de l'amor?

– Inversament
proporcional
a la seva
densitat.

XXI

– Digues, foll,
amor
de nit?

– No l'enfosqueix
la manca de sol;
la seva llum
brolla de dins.

XXII

– Digues, foll,
matèria
sense amor?

– S'enfonsa
sota el seu propi pes
i ens fa perdre el vol
que, enlairant-nos,
ens ha de fer
homes.

XXIII

– Digues, foll,
la virtut
de l'amor?

– Purifica
amb la flama de la vergonya
la part més ombrívola
del paisatge
dels plaers.

XXIV

– Digues, foll,
a l'ombra
de l'amor?

– La buidor amagada
darrera l'espai
que retalla la llum.

XXV

– Dignes, foll,
la vall
de l'amor?

– Té cims
però no la limita
cap horitzó.

XXVI

– Dignes, foll,
la fi
de l'amor?

– Engendrar
i perpetuar-se
en la bellesa.

XXVII

– Digues, foll,
la llança
de l'amor?

– No ha
de caçar.
No ha
de ferir.
És llança
d'ulls a ulls
clavant-se
als cors.

XXVIII

– Digues, foll,
l'ombra
de la rosa
més estimada?

– Ens dona el caliu
que el nostre cor
necessita,
retallant-nos
un espai de repòs
que ens protegeix
de la immensitat
disgregadora
d'un amor
no definit.

XXIX

– Dignes, foll,
peix
enamorat?

– Al riu,
veu el mar.
I al mar
veu les perles
il·luminant
la foscor.

XXX

– Dignes, foll,
l'ou
enamorat?

– Cerca
en l'amor
la imatge
de l'ou,
mirall i mare
de tots els ous
d'aquest món.

XXXI

– Dignes, foll,
la rosa
del cor?

– No la rega
la sang;
viu de les arrels
de l'amor.

XXXII

– Dignes, foll,
mancança de saber
o mancança d'amor?

– Si la mancança,
sent-ne conscients,
ens dona força
cap els que ens manca,
no és mancança,
és fonament de vida.

XXXIII

– Digues, foll,
la porta
del cor?

– S'obre,
es tanca,
es fon...
vivint els batecs
de l'amor.
I es pot convertir
en finestra,
flama
o pou.

XXXIV

– Digues, foll,
llum
enamorada?

– Tota llum
si il·lumina
és llum
d'amor.